

Sygn. akt I Ns 40/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Kozłowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Ewa Janas

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 11 października 2018 r. w K.

sprawy z wniosku R. D.

przy uczestnictwie B. K.

o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym

postanawia:

I. oddalić protest,

II. stwierdzić, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSO Beata Kozłowska

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. D. na podstawie art. 111§1 Kodeksu wyborczego wniósł o:

I. wydanie orzeczenia w trybie wyborczym,

II. zakazanie uczestnikowi rozpowszechniania nieprawdziwej informacji o tym, iż rzekomo „w (...) na ul. (...), gdzie z pracy odeszła większość lekarzy”,

III. orzeczenie przepadku materiałów wyborczych zawierających informację o tym, iż rzekomo „w (...) na ul. (...), gdzie z pracy odeszła większość lekarzy”,

IV. nakazanie uczestnikowi sprostowania nieprawdziwych informacji o rzekomym odejściu z pracy większości lekarzy w (...) na ul. (...) w K., w formie ogłoszenia o treści: „B. K., kandydat na Senatora RP z ramienia (...) (...) (...) (...) oświadcza, że nieprawdziwe są rozpowszechnione przez niego informacje o tym, iż w (...) na ul. (...) w K. z pracy odeszła większość lekarzy, opublikowanego do dnia 31 listopada 2019 r. na portalu społecznościowym F. i T. oraz w terminie jednego dnia od prawomocnego zakończenia niniejszej sprawy w Gazecie (...), D. Gazety (...), D. Dziennika Polskiego, w TVP K. oraz Radio (...),

V. nakazanie uczestnikowi wpłacenia kwoty 5.000,00 zł na rzecz Organizacji (...),

VI. zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wniosku R. D. wskazał, iż uczestnik w formie materiału wyborczego rozpowszechnił nieprawdziwą informację, że rzekomo „w (...) na ul. (...), gdzie z pracy odeszła większość lekarzy”. Wnioskodawca zaprzeczył powyższej informacji, odwołując się do oświadczenia specjalisty ds. pracowniczych (...) A. S., kierownika D. Spraw

Pracowniczych(...) E. J. oraz z-cy Dyrektora Oddziału ds. (...) (...) prof. Z. K. z dnia 8 października 2019r. w przedmiocie stanu zatrudnienia dotyczącego grupy zawodowej lekarzy (...)w K., wg stanu na dzień 31.12.2017r., 31.12.2018r. oraz 8.10.2019r. Wnioskodawca wskazał, iż konfrontacja wypowiedzi z treścią oświadczenia prowadzi do wniosku, że zatrudnienie w (...)utrzymało się w ciągu ostatnich lat na takim samym poziomie, co z kolei czyni nieprawdziwą informację o odejściu z pracy większości lekarzy. W ocenie wnioskodawcy powyższe prowadzi do wniosku, iż w pełni uprawniona jest konstatacja, że informacja jest nieprawdziwa.

Uczestnik domagał się oddalenia wniosku oraz zasądzenia kosztów. Zarzucił, iż niniejsza sprawa nie podlega rozpoznaniu w trybie regulacji art. 111 Kodeksu wyborczego, albowiem nie wpływa na proces wyborczy czy osobę wnioskodawcy; brak interesu prawnego z uwagi na okoliczność, że wypowiedź nie dotyczy kampanii wyborczej oraz brak identyfikacji podmiotu, którego dotyczy kwestionowana wypowiedź. Uczestnik zarzucił nadto, iż wnioskodawca nie wykazał legitymacji czynnej.

Sąd ustalił, iż w materiale wyborczym wydanym w formie ulotki wyborczej został zawarty następujący tekst „Fundamentalne jest sprawne działanie służby zdrowia. Polacy coraz dłużej czekają na wizytę u specjalisty, w kolejkach na (...) ach czeka się godzinami, a bywa, że i kilka dni. Zanedbano opiekę senioralną. Najciężej chorym pacjentom onkologicznym odmawia się refundacji leków ratujących życie, które są dostępne w innych europejskich krajach. Przykłady można mnożyć, wystarczy zobaczyć co się stało w (...) na ul. (...), gdzie z pracy odeszła większość lekarzy”.

(dowód: ulotka wyborcza k:7- 8)

Stan zatrudnienia dotyczący grupy zawodowej lekarzy (...)w K. w dniu 31 grudnia 2017r. wynosił 144 osoby, w dniu 31 grudnia 2018r. 157 osób oraz w dniu 8 października 2019r. 141 osób.

(dowód: pismo z dnia 8 października 2019r. k:9)

Powyższe ustalenia Sąd poczynił na podstawie dokumentów przedłożonych do akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu na podstawie przepisów Ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks Wyborczy (t.j. Dz. U. 2018 r. poz. 754).

Przepis art. 111 Kodeksu wyborczego w § 1 stanowi, że jeśli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu Prawa prasowego, materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wnioski o wydanie orzeczenia: zakazu rozpowszechniania takich informacji, przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje, nakazanie sprostowania takich informacji, nakazanie publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste, nakazanie przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone oraz nakazanie uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji porządku publicznego.

Celem powołanego przepisu jest nie tylko ochrona uczestników kampanii (kandydatów i komitetów wyborczych) przed skutkami rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, ale również ocena prawidłowości przebiegu kampanii wyborczej, rywalizacji politycznych, zasad uczciwej konkurencji wyborczej, która ma przez to zapobiegać zniekształceniu ocen wyborców i w tym znaczeniu ma charakter także ochrony dobra publicznego. Wymieniony przepis odnosi się tylko i wyłącznie do nieprawdziwych informacji zawartych w materiałach wyborczych (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 listopada 2002 r., sygn. akt I Acz 1956/02). Podkreślić należy, że rolą sądu w rozstrzygnięciu protestu wyborczego nie jest analiza i rozstrzygnięcie konfliktu pomiędzy kandydatami, lecz ocena twierdzeń zawartych w materiałach stanowiących formę agitacji przez pryzmat wprowadzenia w błąd potencjalnego wyborcy.

Nie budzi żadnych wątpliwości ani legitymacja kandydata R. D. do złożenia wniosku w trybie protestu wyborczego (co wynika z informacji powszechnie dostępnych, w tym strony internetowej Państwowej Komisji Wyborczej wybory.gov.pl), ani to, że zakwestionowane przez wnioskodawcę stwierdzenie zawarte zostało w materiale wyborczym. Zgodnie z art. 109 Kodeksu wyborczego materiałem wyborczym jest bowiem każdy pochodzący od komitetu wyborczego upubliczniony i utrwalony przekaz informacji, mający związek z zarządzonymi wyborami. Nie budzi również wątpliwości podmiot, którego dotyczy kwestionowana wypowiedź.

Konieczną przesłanką realizacji roszczeń mających swe źródło w regulacji art. 111 § 1 kodeksu wyborczego jest udowodnienie nieprawdziwości rozpowszechnianych informacji, czemu nie sprostał wnioskodawca w ramach niniejszego postępowania. W ocenie Sądu dowodu takiego nie stanowi pismo z dnia 8 października 2019r. dotyczące stanu zatrudnienia grupy zawodowej lekarzy (...) Instytutu im. (...) – (...), Oddział w K.. Z jego treści wynika, iż w dniu 31 grudnia 2017r. zatrudnione były 144 osoby, w tym 134 osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę (w tym 2 lekarzy podwójnie zatrudnionych dot. Poradni Genetycznej) oraz 10 osób – umowy kontraktowe; w dniu 31 grudnia 2018r. zatrudnionych było 157 osób, w tym 144 osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę (w tym 4 lekarzy podwójnie zatrudnionych dot. (...)) oraz 13 osób – umowy kontraktowe; w dniu 8 października 2019r. zatrudnionych było 141 osób, w tym 130 osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę (w tym jeden lekarz podwójnie zatrudniony dot. (...)) oraz 11 osób – umowy kontraktowe. Powyższe dane reprezentują jedynie stan zatrudnienia grupy zawodowej lekarzy na dzień 31 grudnia 2017r., 31 grudnia 2018r. oraz 8 października 2019r., nie uwzględniają natomiast jakichkolwiek rotacji zatrudnienia grupy zawodowej lekarzy pomiędzy wskazanymi datami. Fakt, iż liczba zatrudnionych lekarzy w powyższych datach pasuje się na zbliżonym poziomie, nie wyklucza, że w przedziałach czasowych pomiędzy wskazanymi datami dochodziło do rezygnacji z pracy i zatrudnienia nowej kadry lekarskiej, co finalnie skutkowałoby porównywalnym poziomem zatrudnienia. Nie może przy tym umykać z pola widzenia, iż kwestionowana wypowiedź traktuje o odejściu większości lekarzy z placówki, a nie zmniejszeniu ogólnej liczby zatrudnionych lekarzy.

W konsekwencji przyjęć należało, iż wnioskodawca nie udowodnił nieprawdziwości informacji, co skutkowało oddaleniem protestu, o czym orzeczono na podstawie art. 111 ustawy kodeks wyborczy. O kosztach orzeczono na zasadzie art. 520 § 1 kpc.

SSO Beata Kozłowska